

blindness

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

furtuna din seara precedentă
a lăsat pe plaja inimii
stele smulse din atic
herghelii de cai de mare
și cioburi
din safirul privirilor obosite de căutări

tu stăteai nemișcat
în mijlocul tablei de șah
în timp ce valurile negre ale părului meu răzvrătit
îți loveau cu putere stânca pieptului gol

cât timp să fi trecut
de nu-mi pot aminti zâmbetul dimineților cu tine
zorii m-au legat la ochi cu eșarfele distanței
dar te caut
înăuntrul ființei mele
condamnată să-ți pun de fiecare dată alt nume

iubite
nu te văd
dacă mă auzi
strigă-mă
* * *

după furtună înflorește cerul
caii de mare aleargă liberi prin fiecare atriu
prinzând în aripile reci luceferi
și cioburi din stele căzătoare
jarul încins le dă puterea
să deseneze plaja cu inimi străpunse de săgeți albastre

eu nu mai fac rocadă
cultiv pătratele albe și negre
cu forma piciorului tău
o aripioară de sirenă mereu răzvrătită

oricât timp ar trece
oricâte valuri s-ar sparge de pieptul meu
ars de soare și alintat de furtuni
îți simt desenul inimii
pe firele fierbinți de nisip
măcinate de clepsidră furtunos de calm

iubito
nu te vād
dar strig eleni
când te respir

liliana trif & ioan grigoraş